

Megjelenik hetenkint
háromszor
kedden, csütörtökön
és szombaton.

Szerkesztőség és kiadóhiv.:
Sátoraljaiújhely,
Főter 9. szám.

Zemplén

Kéziratokat nem adunk
vissza.

Telefön: 42. szám.

Politikai hírlap

Sátoraljaiújhely,
1919. december 6.

Felelős szerkesztő: **Dr. HALASI ANDOR** Szerkesztő: **KRÓD JÓZSEF**
Főmunkatárs: **NAGY ANDOR**

Ötvenedik évf.
56. szám (5866.)

Legújabb.

(A „Zemplén” budapesti tudósítójának telefonjelenései.)

A politika hullámverése.

Budapest, dec. 5. éjjel.

Mozgalmas napjai vannak ismét a magyar belső politikának. Az egyik oldalon az Országos Nemzeti Párt és a Nemzeti Társaskör fuziója vet hullámokat, a másik részen pedig Friedrich István hadügyminiszter és hívei, közöttük elsősorban a két volt miniszter Csilléry és Ereky mind erősebben és nyíltabban fordulnak szembe a kormánnyal, hogy a hatalmat ismét visszahódítsák. Feltűnő jelenetek játszódtak le az este a keresztény pártok Reviczky-utcai club helyiségében. A párttagok igen nagy számmal jelentek meg és türelmetlenül várták Friedrich hadügyminisztert, aki a folyamatban levő minisztertanácsot otthagya, fél 8 órakor el is jött. A Clubban a párttagok egyrésze, az, amely Friedrich, Ereky és Csilléry körül csoportosul és akik ma már megállapíthatóan kisebbségben vannak, zajos üntetéssel fogadták Friedrichet és hallani kívánták. Friedrich erre olyan tartalmú beszédet mondott, amely nagy szenzációt keltett. Hívei állandóan tapsoltak és lelkesedtek. Először is a Tisza bűnpörében való vonatkozásaival foglalkozott. Kijelentette, hogy ellene indokolatlan hajszát indítottak, amelynek tulajdonképeni célja nem az, hogy Friedrichet, hanem hogy az uralkodó keresztény kurzust semmisítsék meg. Kijelentette, hogy ezt tűrni nem fogják, éppen olyan kevéssé, mint azt, hogy a kormány mindinkább eltörlődik bal felé, szem elől tévesztve eredeti rendeltetését. Már pedig ő sohasem fog hozzájárulni olyan politikához, amely a destrukciónak teendő engedélyeken épül fel. Ezután személyes természetű célzásokot tett Huszár miniszterelnökre, majd többek közt kijelentette, hogy már az elkövetkező héten a személyes akciók terére fog áttérni.

Kitört a román forradalom Kolozsvárról.

Bpest, dec. 5. — Kolozsvárról jelentik: Az oláhok által megszállt Erdélyben napok óta forradalmi hangulat uralkodik. A zavargások napról-napra növekednek. Nov. 30 án véres események színhelye volt Kolozsvár. A forradalmi katonaság, amelynek nagyrésze erdélyi származású oláhokból rekrutálódott, megtámadta a fellegvári puskaporos tornyot és nagymennyiségű muníciót rabolt el. Innen a hadsereg főparancsnokság elé ment a forradalmi tömeg és Mosiu tábornok fejét követelte. A kivezényelt Kárpáton túli román katonák sortűzet adták le a forradalmároknak, mire heves utcai harc keletkezett. A harcok mindkét részről több áldozata van. Még ugyanaz nap éjjelén megalkult Kolozsváron a forradalmi román katonatanács, melynek vezetője Girgel Kálmán főhadnagy. A letartóztatottak száma napról-napra emelkedik s eddig csupán Kolozsváron 1200 erdélyi oláhot tartóztatnak

le forradalmi magatartás miatt. Az általános revolúció kitörése már csak órák kérdése.

Gorton jegyzéke a kormányhoz.

Bpest, dec. 5. — A tegnapi minisztertanácsban szóba került az alsólendvai incidens is. Az új folyamán megjelent a miniszterelnökségen Gorton angol tábornok és jegyzékét nyújtott át az alsólendvai incidens miatt. A minisztertanács felhívta a nemzeti hadsereg vezérkari főnökét, hogy azonnal tegyen jelentést. Az affair parlamentérek útján tisztázódott.

A román hadsereg visszavonulása.

Bpest, dec. 5. — A fővezérségen kapott információk szerint a román hadsereg visszavonulásában elérte mindenütt a Tisza vonalat és Tisza balpartján elszállta magát. Szeged még mindig a francia megszálló sereg kezén van.

A Tisza-ügy vizsgálóbírája visszavonult.

Bpest, dec. 5. — A bíróságon már tegnap elterjedt az a hír, hogy Kovács Lajos vizsgálóbíró helyett más bíró fogja a Tisza-ügyet tovább vezetni. Kovács vizsgálóbíró betegét jelentett és visszalépett a további vezetéstől. A törvényszék elnöke Margalits Ede vizsgálóbírót delegálta helyébe.

A románok által internált magyar tisztek.

Bpest, dec. 5. — A román hadügyminiszter rendelkezése az Erdélyben és Romániában internált magyar tiszteket két héttel előzött illetőségi helyeikre kellett volna elszállítani. A vonatot Nagyváradról visszairányították. Amikor a tisztek est észrevették, huszonhárom közülük megszöktek. Ezek közül a románok hét embert agyonlőttek.

Dr. Fényes Samu szabadonbocsátása.

Bpest, dec. 5. — Dr. Fényes Samut, aki a kommunizmus alatt tanúsított magaviselete miatt hosszabb idő óta le volt tartóztatva, az ügyészesség rendelkezése ma reggel szabadon bocsátották.

Tőzsde.

Bpest, dec. 5. — A budapesti tőzsdén az irányzat ma igen szilárd volt. A valutapiac kissé elgyengült. A Lei: 388-82, Márk 834-29, Dollár 130-12850, Romanov 228, Frank 1250, Lira 925, Magyar Hitel 1060 85, Osztrák Hitel 801-830, Kereskedelmi Bank 4400-4460, Fabank 1705-14, Magyar Bank 780-770, Adria 5500-5900, Államvasutak 28 50, Urikány 2150-60, Általános Készlet 3800, Salgó 2250-2300, Rima 1720-1800.

A terroristák ügye.

Bpest, dec. 5. — A terroristák mai átrgyalásán befejezték a tanúkihallgatásokat. Németh törvényszéki orvosszakértő előterjesztette véleményét, amely szerint valamennyi vádlott éppelméjű. Holnap perbeszédre kerül a sor.

Angol-francia szövetség.

Páris, dec. 5. — A legközelebbi jövőben egy angol-francia szövetség létesül.

Választás.

Aki megcsókolja az anyaföldet; aki megáldja a kezet, amelynek a kenyéret köszönjük; akiben élő világosság a hazaszeretet s leborul a munka előtt, amelyek serény mozdulata, óráról-órára való verejtékes kitartása a nemzetet emeli ki a szegénységből; aki megindult szívvel mond halát a mindennapi kenyérért; akinek esteli és reggeli imádsága, hogy minden termékeny erő megtalálja a helyét és jutalmát: azt választatok meg.

Aki nem magát, hanem a hazáját szereti, együtt érez az elnyomottal és szívet adja a szeretet nélkül szűkölködőnek: azt választatok meg.

Akinek nem ünnepi parádé, nem nyafka társasélet a képviselőség, hanem gond, teher és felelősség, egy elesett nemzet segélykiáltása, szívet betöltő, zengő buzgalom, amely mindenkin segíteni akar: azt jelöljétek képviselőtöknek.

Ma egész emberek kellene a gátra.

Férfiak, akiket az életküzdelem edzett, kihallgatták ennek az álmódó, botoskorát élő fajnak, ennek a nehezen induló jószándéku magyar életnek sugalmazó hangjait. Akik értik és érlelik a jövőt, becsülik a tehetséget, átálmodták és cselekedni próbálták a nyugat felől néző lélek gyönyörű látomását. Sziklákat emeltek és hisznek az erejükben. Szeretik az életképességet, mert maguk is életképesek. Nem jelszavakat, hanem erőt adnak. Nem bolondítani, hanem sugalmazni és dolgozni akarnak. Nem izgatnak, hanem termékenyítnek. Nem szétdarabolnak, hanem összeforrasztanak. Azoknak adjátok bizalmatokat!

Ma az ország minden darabjában az egész ország sorsa kér életet vagy halált. Minden kerület egy-egy orvos, amely konziliumot tart a nagybeteg ország halálát ágya mellett. Milyen lesz a döntés: ettől függ a gyógyulás, vagy elenyevedés.

Soha nagyobb szüksége nem volt az országnak arra, hogy csupa erős lélek, munkaképes tehetség intézze sorsát, mint most. Aki ma is személyes karriert akar hasítani az ország béréből, aki ebben a zord, sorsdöntő időben is a gőg ugródeszkájának tartja a törvényhozás folyósóját, annak cinizmusára nincs elég súlyos ítélet az erkölcsi kódexünkben.

Jól válasszatok meg, kit jelöltök szószólótoknak. Mert ha üres nádszálra esik a választásotok, az országnak, ennek a drága, megfogyatkozott Magyarországnak egy újabb darabja némult el.

A gazdátlan város. Uszoda és parkok nélkül.

Minden baj és panasz kuforrása, minden támadás célpontja lehetne a város, ha mi ezt keressük. A mi célunk azonban nem ez. Mi elsősorban a megértés útján akarjuk elérni, hogy a város érdekei egy intézetesnek, hogy azt semmi gáncs ne érhesse.

A legérzékenyebb igazság fényével világítottuk meg előző cikkeinkben azokat a városi dolgokat, amelyek sürgős intézkedésre várnak. Mi ezeket a dolgokat most csak számontartjuk, később kérni fogjuk, sőt követelni, hogy megtudjuk az igazságot. A munkálatok folytonos halasztásának, a kezdeményezés hiányának csak az a levegő lehet az oka, amelyet az elmúlt évtizedek konzervatívusa préselt a városfalai közé.

A város háza itt nem az, ami más városban: a belső és külső életnek, a fejlődésnek, a közeletnek szakadatlan irányítója és ellenőrzője. Ami itt készül, az csak hitvány és rosszul sikerült kópilája annak, amit más városok csinálnak.

A városfejlesztésnek komoly és nehéz kérdése nálunk teljesen magánvállalkozásra van hagyva. Így többek között az uszoda kérdése is. Vannak még emberek, akik emlékeznek arra, hogy volt egy uszoda, amelyet részvénytársaság épített fel nagy költséggel és fáradsággal. Az uszoda, mint minden más, tönkre ment, megszüntette működését. A városnak módjában lett volna, sőt kötelessége is lett volna, hogy ezt megakadályozza és megmenesse. Minden szemponton felül különösen az a parancsoló szükségesség kívánta volna meg, amelyet egy ilyen uszoda, — testet, lelket adító hatásán kívül — az általános népességére gyakorol. Erre azonban nem gondolt senki. Tüzezség jött, amely elhamvasztotta az összes faépítményeket és ma már csak a mestelenül maradt betonmedence ásitok be a levegőbe és hirdeti, hogy itt valaha uszoda volt. A békálcenség, sűrű poshadt vízben, döglött kutyák és macskák csontjait fertőzik meg a környék levegőjét.

A legmagányosabb város parkokban is szegény, nincs kertje, ahol nyári időben, a napi munkában elfáradt ember felüdíthetné magát.

Nagyszerű park létesítése volt tervbe véve a mostani állatvásártéren, amely megtört a kereskedők ellentállásán, mondván, hogy ha a vásártérre kitelepítik, a vidékel való kereskedelem bémulást szenved.

A „Diana” kert már hosszú ideje gondozatlan, elhanyagolt. Jó érzésű emberek, tisztességes családok nem látogatják. Akinek az útja mégis a Dianán vezet keresztül, csodálkozhat azon, hogy miért okvetetlenkednek a fákon, még mindig a a táblák, amelyek büntetés terhe mellett figyelmeztetnek: „Kutyát a kertbe vinni tilos.” Nyugodtan el lehet távolítani, a Dianába már a kutyák sem járnak.

Nincs is több kert. De igen van még egy a Fő utcán, ahol az inszurgensek emléke áll s amelyet a bölés és előrelátó városi gazdálkodás, nehogy valakinek öröme teljék belőle, bérbeadta — egy kávéháznak.

Látogatás Sztanykovszky Tibor édesapjánál.

Hetek óta nyomos a rendőrség Tisza István meggyilkolásának ügyében. A pesti lapok hasábjait közölnék a század legborzasztóbb politikai gyilkolásáról. Sajnos, még ebben a rettenetes ügyben is szerep jut egy újhelyi embernek.

Meglátogattam Sztanykovszky Tibor apját. Újhelynek a legrendesebb utcájában, a Drugeth-utcában lakik, távol családjától, örökös kétség és remény között. Félig sötét szobában a kályha mellé ülök. Velem szemben ül az újhelyi Herostrates apja. Idős koru, de friss szellemi intelligens ember. Még a múlt század 80-as éveiben jött be Magyarországra, mint a 7-es dragonyos ezred szakasszervetője. Itt Újhelyben ismerkedett meg első feleségével, kiért otthagyta a katonaságot. Második feleségével, Johán Bertával kötött házasságból született Tibor és két nővére.

— Bepiszkolja az ősi volocsi Sztanykovszky nevet. Tönkreteszti anyjának és két nővérének életét — mondja — pedig nem egy neveltem. Anyja ovóné Kispes-ten, egyik nővére tanítónő, a másik a zeneakadémiára jár. Kéri Szántó Imre legkedveltebb tanítványa.

Tótos akcentussal beszél. Igen restelli, hogy fia ilyen „slamasztikába” keveredett. Annál is inkább, mert 4 évet töltött a haretéren és főhadnagyi rangot ért el.

Nem igaz, hogy Tibor venereás beteg lett volna. Hadnagy sem volt soha. Onként jelentkezett 1914-ben a 65-ös gyalogezredbe. Egy hétig volt a fronton s tüdőcsuushurttal került a kolozsvári kórházba. Majd a szatmári kórházba került irnoknak. Innen Kassára vezényelték a Militárkommandóhoz. Egy tábornokot kísérgetett kórházakat vizsgálni. Ekkor irtam neki, hogy szégyelje magát, miért nem zászlós még. Jelentkezett oszlop-szolgálatra. Beosztották az Offizír-aspirant iskolába. Pedig ezt már 1915-ben elvégezte. Ez ki is sült és így kinevezték Kadett-aspirantná. A haretérré való beosztásakor veszett kutyára harapta meg s így Budapestre került. Itt nevezték ki zászlóssá. Ez már 1918-ban volt, tesszi hozzá.

Elhallgat. Ugy látászik nehéz a többről beszélni. Unszólásomra mégis elbeszéli.

— November 11-én jöttem haza Romániából Kispes-tenre. Feleségem újságolta, hogy Tibor százados lett. Baj van mondtam, ha valakit zászlósból kapitánnyá neveznek ki. Másnap már felkerestem az Európa szállóban, hol egy fiúval lakott. Nem volt otthon, csak este találkoztam vele a Bristol éttermében. Ott volt az egész katonatanács, Estefányival és Lengyel Laciival. A bemutatáskor Estefányi azt mondta:

— Gratulálok, hogy olyan jó szive van a fiadnak.

— Akkor nem tudtam, hogy mit jelentenek ezek a szavak. Tibor csak annyit mondott, hogy a forradalom estéjén fen voltak Károlynál. Tíz ezer koronát kapott leserreléskor Lachne Hugótól. Tőle még a bolsevizmus alatt is kapott pénzt. En azid-

tam Tibort, de ő azt mondta, hogy forradalmi érdemeiért kapta. A vacsorát és az orfeumot Lengyel Laci hadnagy fizette.

— Még kétszer voltam Pesten Tibornál, mint fiatal házasnál. Mi ellenertük a második házasságot, de ő felmutatott egy szabályszerű bírósági végzést, hogy elválasztották Pap Rósától. Ezt csak kényszerűségből vette el. Azt mondta, hogy gyermeke van tőle. Hogy a végzés jó volt-e, azt nem tudja.

— Második feleségével már szép lakásban laktak a Lipótvárosban. A kommunizmus alatt a kispesti törvényszéknél volt irnok. De est is otthagyta.

— Hát érdemeiért mit kapott?

— Igérték neki, hogy kiküldik Amerikába Csornyákkal és Lengyelvel együtt. A másik kettő el is ment, de Lengyel visszatért, Csornyák meg ott maradt külföldön. Azt is igérték, hogy a Haditermenyhez teszik be. De ezt sem váltották be, csak levelet kapott Lachnetől, hogy jelentkeznie nála. Valószínűleg ekkor kapott pénzt is.

— Mindig rendesen neveltem. Jól tanult és sohasem követett el semmi stiklit. Még egy krajeárt sem lopott tőlem soha. Igazán nem tudom, hogy miért keveredett bele ebbe az ügybe. Az a rossz társaság vitte rá, meg a soft. Mert katona korában is mindig pénzt akart keresni.

Elköszöntök. Igazi lengyel udvarias-sággal búcsuzik. Szinte leri arcáról, hogy nagyon restelli, hogy Tibornak ő az apja.

— De még sem tagadom ki — mondja — mert mit ér az, hogy ha már elítélik.

Mire kiérek sötét este van. Több, mint egy éve már, hogy egy ilyen lucskos este gyilkosok törtek hazánk egyik legnagyobb férfijára, Tisza Istvánra.

O. I.

— Fény és árny. Szemet szurt a városnak, hogy a gyorsan egymásra következő mulatságok után egyszerre sötétség szakadt rá. Még mielőtt ez a sötétség bekövetkezett, a „Zemplén” megírta a maga figyelmeztetését „Spóroljunk a mulatságokkal” címen. Maga a közművek igazgatósága is megszólalt ebben a figyelmeztetésben, hogy ezután — karácsony és szilveszter estéjén kívül — mulatságot, illetve villanytulofogyasztást nem fog engedélyezni, mert ez a világítás mindennapi rendes ellátását veszélyezteti. A nagyobb nyomtaték kedvéért már másnap be is következett ez a veszély. A folytatólag várt szénküldemény elmaradt, tartalék nem volt s egy hétig vakoskodtunk gyertya és petróleum mellett. A két műkedvelői előadásra maguk a műkedvelők szereztek szentet. Az az esti világítást tehát nekik köszönhetjük. Jó volna rendszerre tenni, hogy a villany napi záróján túl csak azok kaphassanak világítást, akik az ehhez szükséges szentet külön beszereik. Egyébként pedig szórakozunk a zárórán belül, ha már föltétlenül szórakozni akarunk. — Most már kiláboltunk a könnyelműségünk sötét következményeiből. Naponta fél 5-től fél 11-ig biztosítva tudjuk a világítást. De érvük be ezzel és ne téko-szoljunk — még jókedvünkben sem.

Aszta szál gyertya. füstöl. Bortó a karcu pala landó felesel asztalok közö egy-egy előv még belőle? erdeje.

A sarokt tambura, a pedái pengés szemü éjszaka kedt zongera-gyermekhang erős senébe,

As éjsza sokkal verik Dussad a vac pénz. A pódinak. Fekete szikrázásával zékeny, fáradnak a hangsa

Lehet ho rándjaik közt meg a tündér sikert és böse

Egy gond a piros cipőt fáradhatatlan lóddó végtelen

Felsir a könyező gyerben egy elfel egy pillanatr angyalfej —

A látomnyi esodatizs tovább pöcög ráborul az iz szemekre, am lsten lelke fű

— Vidék amennyiben utalványt meket, hogy a mielőbb tege akadás nélkül

— Szellő zak állandóan ember-ember betérő ember fojtogató, fű amely szellő felhalmozódik nyosságának mert míg a r van áram, ad késülékekne nosoknak a s milyen módo nem esekélye kávéházat lát

Hírek

Tambura.

As asztalokon, palackba szurva száz száll gyertya. A levegő sűrű és ködös a füsttől. Bortól érdes hangok bugnak bele a karcu palackok és csillogó poharak állandó feleselésébe. Pincérek suhannak az asztalok között, héja szemekkel lesnek bele egy-egy elövelt bankótárcába. — telik-e még belőle? Percről-perere nő a palackok erdeje.

A sarokban, magas pódiumon peng a tambura, a mámortól felajzott idegeket pedzi, pengeti, izgatja rajta néhány csillogó szemű éjszakai szépség. A pódium alatt rekedt zongora lármaszik. Egy hegedű vékony gyermekhangja énekel bele a vérforraló erős zenébe, a kuplé harsogó szövegébe.

Az éjszaka mulattatól csattogó ritmusokkal verik fel a kedvet, mint a habot. Dussad a vad kedély, csordul a bor és a pénz. A pódium tünderei maguk is kigyulnak. Fekete szemük a villamos ivlámpa szikrássával csillog a vendégek felé. Érzékeny, fáradt ujjeik ideges táncban ugrálnak a hangszereken.

Lehet hogy valamikor, kislányos ábrándjaik közt ők is másképen álmodták meg a tündéri életet, a zenét, a dalt, a sikert és bőséget.

Egy gonosz tündér csempészte lábukra a piros cipőt s most járnok kell a táncot, fáradhatatlanul az éjszakák egymásra torló végtelenségében lélekszakadtig.

Felsír a hegedű gyermek hangja s a könyező gyertyák között, a piszkos füstben egy elfelejtett gyermekfej bukkan fel egy pillanatra, mint felhők közt a fürtös angyalfej — festett képeken.

A látomás viaszasugárzik egy pillanati csodatiszta tekinteten — — — aztán tovább pöcög a tambura, a mámoros kód rőborul az izgatott szemekre — — — a szemekre, amelyek mély tavában a lélek, leten lelke fürdik. (h. a.)

— Vidéki előfizetőink lappeldányaihoz, amennyiben előfizetésük lejárt, ma postátalványt mellékelünk. Kérjük előfizetőinket, hogy a megújításra szánt összeget mielőbb tegyék postára, hogy a lapot fennakadás nélkül küldhessük.

— Szellőztetés. Az ujhelyi kávéházak állandóan zsufolt báznak örvendenek, ember-ember hátán tolong s az utcáról betérő ember valósággal belekábul abba a fojtogató, füstös és felhasznált levegőbe, amely szellőztetés híján a kávéházakban felhalmozódik. Az áramszolgáltatás hiányosságának tudhatjuk be részben ezt is, mert míg a mozifilm vigan pereg s erre van áram, addig a kávéházi ventilációs készülékeknek szünetelni kell. A tulajdonosoknak a szellőztetés kérdését már akármilyen módon meg kell oldani, mert itt nem csekélyebb dologról van szó, mint a kávéházat látogató közönség egészségéről.

Reggeli ének.

Ne sóhajtozzunk. Álmos az álom,
Halálra zsibbadt. Eljén az élet!
Delelő napként süssön a véred,
Pirosító pára égjen a szájon,
Tüdőt feszítő reggeli ének
Fűszere szálljon.

Halálos jókedv csapjon a szánkba,
Ezer sikollyal kösse le nyelvünk.
Ne sóhajtozzunk, kezdeni merjünk,
Vakon két mámor fűsön alánk ma,
Boruljon minden kishitű tervünk
Százhegyű lángba.

Tudom, hogy így lesz: szembe megállunk,
A végzet láza fut tova rajtunk,
Tüztől fehér lesz vértelen arcunk,
Ljéd meréstől megremeg állunk,
Nagyot lehelve kezdjük a harcunk,
Harc halálunk.

Aztán ne bánjuk, hogy visz a sorsunk,
Sodorjon, törjön, csapjon az áram,
Süvítő lázak szélviharában
Ne halljunk semmit, látni se lássunk,
Csak egymás égő szembogarában
Nézzük a másunk.

Az egyik arcot süsse a másik,
Egymás szeméből fessük a képünk.
Vigyázz, más szembe már sose nézzünk,
Belőlük gunyos, zöld tükröt ásit.
Minek mutassák, szép üdőségünk
Hogy le-levásik.

Ne is törődjünk, látnak-e minket,
Milyennek látnak, félnak-e tőlünk!
Ha sápad, büszkén sápad a bőrünk,
Vakon is isten a büszke tekintet.
Elég vérből játszva kiszöjjük
Bibor egünket.

Az arcrózsákat dobjuk a tűzbe,
Legyünk ijesztő, zöld arcu rémek,
Vakablak szemmel elcsukott fények,
Tövíg leégő álunkra büszke, —
Legyünk két fekete bálványá égett
Szerelem üszke.

Halasi Andor.

— Az olajkérdés. A szénkérdés mellett az olajkérdés fenyegeti Ujhely város zavartalan életét. A csehek mindent elkövetnek, hogy a közműveknek olajjal való ellátását megakadályozzák. Legfenyegetőbb kérdés a vízművek kérdése. A vízellátás üzenet olajjal tartjuk fenn. A most meglevő olajkészlet azonban mindössze két hónapra elegendő. Ez alatt az idő alatt tehát mindent el kell követnünk, hogy a vízellátás zavartalanágát biztosítsuk.

— Hirdetmény. Az erdőri és vadöri szakvizsgák 1920 január hó 8-án s az erre következő napokon Budapesten, Miskolcra és Szombathelyen fognak megtartani. Fethivatnak mindazok, akik az erdőri, vagy vadöri szakvizsgát letenni óhajtják, hogy az ehhez szükséges engedély iránt kellően felszerelt kérvényüket, 1919. évi november hó 30-ig ahhoz az erdőfelügyelőséghez nyujtsák be, amelynek székhelyén vizsgát tenni kívánnak. Ugy az erdőri mint a vadöri szakvizsgához való becsátásra az alkalommal kivételesen azok is igényt tarthatnak, akiknek a gyakorlati szolgálata a 3 évet nem éri el, ha igazolják azt, hogy a gyakorlati szolgálatban mutatkozó hiányosság, — mely azonban egy évet meg nem haladhat — önhibájukon kívül, valamely a háborúval kapcsolatos méltánylást érdemlő ok következtében állott elő. Budapest, 1919. évi november hó 10-én. Földművelésügyi miniszter.

— Zuhogó esőben, nagy közönség jelenlétében hústak fel lámpavasra a mozi-

vállalat emberei a „Vörös boszorkány” — mozidráma hirdetését. A közönség nagy érdeklődéssel nézte végig az egész jelenetet s csak az okozott némi csalódást, hogy a boszorkányt elégetés helyett felakasztották. Örömhangozók hallatszottak, hogy végre lesz már villany, mert hiszen a hirdetés meg kell világítani, hogy lássák. De a boszorkány sötétben maradt. Rejtelmese és félelmetesen lebegett a magasban, nagy rémületére a későn hazatérő embereknek.

— A vicees ember. A vicees ember elöl, aki épp engem szemelt ki arra, hogy e viceek áldozata legyek, a megadott területre akartam kiszökni, de mert utazási igazolványt n „praktikus ember” praktikus utbaigazítása mellett sem sikerült szereznem, nem tudtam egyebet kigondolni, mint hogy megmondtam az inasomnak (nem kell mindjárt frakkos, libériás inasra gondolni, csak a nyomdászinasról van szó), hogy ha a „vicees ember” keres, mondja meg neki, hogy nem vagyok itthon. A dolog sikerült. Boldogan füttyörészttem, hogy milyen jól sikerült leráznom a vicees embert, de ő, mit csinál a sors keze? Másnap betoppant hozzám a levélhordó és egy levelet meg egy esomagot hoz. Felbontom, hát a következő tartalom van benne:

„Kedves jó Uram! Tegnap egy legujabb pompás viceel kerestem, de mert nem találtam, itt küldöm a viceet külön csomagban.”

Bármennyire nem voltam rá kíváncsi, de mert csomagban viceet még sohasem láttam, hát gyorsan felbontottam. Képzeld, kedves Szerkesztő ur, hogy mi volt a csomagban... Egy gyufaszkatulya. Óvatosan, nehogy esetleg a vice felrobbanjon, felbontottam a gyufaszkatulyát és — egek Ura! — mit látok benne? Egy olyan egész süteményt, amelyet a cukrászdában 3 koronáért árúsítanak.

Őn persze, kedves Szerkesztő ur, csodálkozik, hogy hogyan fér egy kis gyufaszkatulyába egy cukrászsütemény? Nohát titokban megsugom, hogy amikor a cukrászsüteményt a gyufaszkatulyából kivettem, még egy turósbélest is találtam benne.

— Hirdetmény. A miskolci katonai körletparancsnokság rendelete értelmében f. hó 4-étől kezdve elrendelem a levél és távirat katonai cenzurázását. E naptól kezdve a levelek csak nyitott borítékban adhatók fel. A cenzura a hivatalos leveleken kívül minden egyéb levélre, tehát ajánlottira is vonatkozik. Minden levél borítékján a feladó neve és pontos lakcíme olvashatóan feltüntetendő. A táviratok feladás előtt a cenzurázó tisztnek bemutatandók és pedig d. e. 8—12 óráig és d. u. 3—6 óráig a postafőnök hivatalos helyiségében, déli 12 órától d. u. 3-ig és d. u. 6 órától 9-ig a táviratok a magyar városi katonai parancsnokság ügyeletes tisztjénél mutatandók be cenzurázás végett. — Sátoraljujhely, 1919. dec. 4-én. Ujváry Zoltán százados sk., városi katonai parancsnok.

— Tánckursus. Akármit beszélnek a különböző pártok a politikai kursusok népszerűségéről, itt, Ujhelyben egy kursus van, amely eddig bevált s ezután is eszalhatatlan sikert ígér. — a tánckursus Váradi Isőó visszatért, hogy ismét megajánoltassa a tanítványait, fíradtságot és a tanítványok költségeit nem kimélve. A régi tanítványai már tudják, hogy úgy kell táncolni, ahogy a mesterük füttyül. Az új beosztás a következő: fél 4-től 5-ig gyermekeknek, 6—8-ig zártabb csoportoknak, 8—10-ig a nappal elfoglaltaknak. Minden szombat délután teával és kávéval egybekötött tánc és vasárnap délután ösztánc lesz.

Kiadótulajdonos: Kresó Mór.

ÉRTESÍTÉS. Tudomására hozom a n. é. közönségnek, hogy folyó hó 6-án Sátoraljauhelyben, Árpád-utca 10. sz. alatt **hentes üzletet nyitottam**, ahol naponta friss hus, szalonna, felvágottak, „szepesi“ virsli, szalvaládé, kolbász stb. kapható. — A nagyérdemű közönség szives pártfogását kérve vagyok kiváló tisztelettel **FABÓ JOZSEF.**

Harisnya fejelést

elvállalok. — Három és fél párból, két és fél pár, félcipőhöz is használható harisnyát készítek. Ára páronkint 3 korona. Női kalapok vasalását és átalakítását jutányos árban vállalom. **WEINBERGER HANYKA**
Molnár István-utca 31. szám.

Hirdetéseket

jutányos árban fel vesz a Zemplén kiadóhivatala.

A téli évad beálltával ezúton felhívom a n. é. közönség figyelmét arra, hogy készítek saját módszerem szerint: **rakott, falazott tűzhelyet u. m. sparherd, kenyérsütő kemencéket**, melyek **tüzelőanyag** tekintetében lényegesen gazdaságosabbak. — Vállalom továbbá használatban levő tűzhelyek javítását, átalakítását, bármint fűtési, főzési vagy sütési hibák javítását jótállás mellett. Tisztelettel **Griscsik János**
kőműves kisiparos. Molnár István-u. 26.

Eladó üzlethelyiség.

Eladom a róm. kath. templom alatt levő üzlethelyiségem teljes berendezéssel **SCHÖNFELD JÓZSEF**
TOLCSVA.

VIRÁG B.

vizvezetési szerelő **SÁTORALJAUJHELY**
Tompa-utca 14. szám.
Elvállal vizvezetési javításokat, valamint e szakmába vágó mindenféle munkákat jutányos árban.

„ZEMPLÉN“ KÖNYVNYOMDA ÉS LAPKIADÓVÁLLALAT

Levélpapírok,
falragaszok,
körlevelek,
mélegek,
meghívók,
szmlák

és minden egyéb nyomdai munkák gyorsan és a mai kor igényeinek megfelelő kivitelben készülnek.

Finom minőségű **trógeppapír** nagyban raktáron.

SÁTORALJAUJHELY, SZÉCHENYI-TÉR 9. SZÁM.

Telefon: 42. Telefon: 42.

Megjelenik három kedden, csütörtökön és szombaton.

Kéziratokat visszajuttatjuk.

Sátoraljauhely 1919. december 6.

A b...
Hus...
Az...

Bpest, december 6. 8 óra tájban...
szébet-környezetben...
rövidített...
szerint elő...
körülbelül...
madviz az Es...
vatalának. E...
kal felfeszít...
igy támadt...
multak a...
Azután hátt...
és az Est k...
forgatták, m...
rüldejlül fél...
Megpróbált...
tár-szekrény...
ban nem si...
A rombol...
jesen bevég...
talmi rendő...
lovásrendőr...
a kiadóhiva...
tömeget és...
Néhány rev...
karhatalom...
lött; két em...
ezer koronás...
adóhivatalb...
Bpest, dec...
sülés pártj...
vargások, él...
gokat. Megj...
Magyarok“

Husz...
beszédbe ele...
gével. Az an...
Török Emilt...
délelőtti gy...
megkérdezte...
azzal, ami a...
gyűlés után...
hangsúlyozta...
sem a kereszt...
az ő cégere